ISSN 1725-5112

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 189

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 22. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

★ **Padomes Direktīva 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem** 1

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Padomes Regula (Euratom) Nr. 647/2010 (2010. gada 13. jūlijs) par Savienības finansiālo atbalstu Bulgārijas Kozlodujas kodolelektrostacijas 1. līdz 4. bloka ekspluatācijas izbeigšanai (Kozlodujas programma)** 9

LĒMUMI

2010/405/ES:

★ **Padomes Lēmums (2010. gada 12. jūlijs), ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai** 12

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Cena: EUR 3

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2010/406/ES:

★ **Padomes Lēmums (2010. gada 12. jūlijs) par to līdzekļu piešķiršanu, kuri paredzēti 9. Eiropas Attīstības fonda (EAF) un iepriekšējo EAF projektos un par kuriem saistības atceltas, lai apmierinātu Sudānas visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības** 14

2010/407/ES:

★ **Padomes Lēmums (2010. gada 13. jūlijs) par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Dānijā** 15

2010/408/ES:

★ **Padomes Lēmums (2010. gada 13. jūlijs) par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Somijā** 17

2010/409/ES:

★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 19. jūlijs) par kopīgiem drošības mērķiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 7. pantam** *(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 4889)* ([1]) 19

Labojumi

★ **Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 388/2010/ES (2010. gada 7. jūlijs), ar kuru paredz makrofinansiālo palīdzību Ukrainai** (OV L 179, 14.7.2010.) 28

LV

([1]) Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2010/45/ES

(2010. gada 13. jūlijs),

ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ([1]) ir paredzēti nosacījumi un noteikumi attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) rēķiniem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Saskaņā ar minētās direktīvas 237. pantu Komisija ir iesniegusi ziņojumu, kurā, ņemot vērā tehnoloģijas pārmaiņas, norādītas konkrētas grūtības saistībā ar rēķinu piesūtīšanu elektroniski, kā arī noteiktas citas konkrētas jomas, kurās PVN noteikumi būtu jāvienkāršo, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

(2) Ņemot vērā to, ka uzskaitei ir jābūt pietiekamai, lai dalībvalstis varētu kontrolēt preces, kas uz laiku tiek pārvietotas no vienas dalībvalsts uz citu, būtu skaidri jānosaka, ka uzskaitē jāiekļauj informācija par to preču novērtējumu, kas uz laiku tiek pārvietotas starp dalībvalstīm. Arī preču nosūtīšana novērtēšanai uz citu dalībvalsti nebūtu jāuzskata par preču piegādi PVN maksāšanas nolūkā.

(3) Būtu jāprecizē noteikumi attiecībā uz PVN iekasējamību par preču piegādēm Kopienas iekšienē un par preču iegādi Kopienas iekšienē, lai nodrošinātu kopsavilkuma paziņojumos sniegtās informācijas vienveidību un savlaicīgu informācijas apmaiņu, izmantojot šos paziņojumus. Turklāt ir lietderīgi, ka pastāvīgas preču piegādes no vienas dalībvalsts uz otru laikposmā, kas pārsniedz vienu kalendāro mēnesi, būtu jāuzskata par pabeigtām katra kalendārā mēneša beigās.

(4) Lai palīdzētu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kam ir grūtības samaksāt PVN kompetentajai iestādei, pirms tie saņēmuši maksājumu no pircējiem vai pakalpojumu saņēmējiem, būtu jādod iespēja dalībvalstīm atļaut iegrāmatot PVN, izmantojot naudas līdzekļu uzskaites shēmu, kas ļauj piegādātājam samaksāt PVN kompetentajai iestādei, kad tas ir saņēmis maksājumu par piegādi, un kas nosaka piegādātāja tiesības veikt atskaitīšanu, samaksājot par piegādi. Tam būtu jāļauj dalībvalstīm ieviest fakultatīvu naudas līdzekļu uzskaites shēmu, kam nav negatīvas ietekmes uz PVN ieņēmumu naudas plūsmu.

(5) Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību uzņēmumiem attiecībā uz tiem paredzētajiem rēķinu piesūtīšanas pienākumiem, būtu skaidri jānosaka, kuras dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi ir piemērojami.

(6) Lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, attiecībā uz konkrētām pārrobežu piegādēm ir jānosaka rēķina izsniegšanas saskaņots termiņš.

(7) Būtu jāveic daži grozījumi prasībās attiecībā uz rēķinos sniedzamo informāciju, lai nodrošinātu labāku nodokļa kontroli, lai pārrobežu un iekšzemes piegāžu reglamentāciju padarītu vienveidīgāku un lai veicinātu rēķinu piesūtīšanu elektroniski.

([1]) OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

(8) Ņemot vērā to, ka rēķinu piesūtīšana elektroniski var palīdzēt uzņēmumiem samazināt izmaksas un paaugstināt konkurētspēju, šobrīd spēkā esošās PVN prasības attiecībā uz rēķinu piesūtīšanu elektroniski būtu jāpārskata, lai likvidētu apgrūtinājumus un šķēršļus šīs iespējas izmantošanai. Rēķini uz papīra un elektroniski rēķini būtu jāuzskata par vienlīdzīgiem, un administratīvajam slogam saistībā ar rēķinu piesūtīšanu uz papīra nevajadzētu palielināties.

(9) Vienlīdzīga attieksme būtu jāievēro arī attiecībā uz nodokļu iestāžu kompetenci. To kontroles pilnvaras, kā arī nodokļa maksātāju tiesības un pienākumi būtu jāpiemēro vienādi neatkarīgi no tā, vai nodokļa maksātājs izvēlas izsniegt rēķinus uz papīra vai elektroniski.

(10) Rēķiniem ir jāatbilst faktiskajām piegādēm, un tādējādi būtu jānodrošina to autentiskums, integritāte un salasāmība. Uzņēmējdarbības kontroli var izmantot, lai radītu uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinus un piegādes, tādējādi nodrošinot ikviena rēķina (gan uz papīra, gan elektroniska) atbilstību šīm prasībām.

(11) Elektronisku rēķinu autentiskumu un integritāti var nodrošināt arī, izmantojot konkrētas šobrīd pieejamas tehnoloģijas, piemēram, elektronisko datu apmaiņu (*EDI*) vai augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu. Tomēr, tā kā pastāv arī citas tehnoloģijas, no nodokļu maksātājiem nevajadzētu prasīt, lai viņi izmantotu kādu konkrētu elektroniskas rēķinu piesūtīšanas tehnoloģiju.

(12) Būtu jāprecizē, ka gadījumos, kad nodokļa maksātājs glabā izsniegtos vai saņemtos rēķinus tiešsaistes režīmā, rēķini kontroles nolūkā ir pieejami – papildus dalībvalstij, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību – arī dalībvalstij, kurā maksājams nodoklis.

(13) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus attiecībā uz vienkāršošanas, modernizācijas un saskaņošanas pasākumiem PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumu jomā nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(14) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu [1] dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(15) Tādēļ Direktīva 2006/112/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi.

1. Direktīvas 17. panta 2. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"f) pakalpojuma sniegšanu nodokļa maksātājam, kas saistīta ar attiecīgo preču vērtēšanu vai apstrādi, kura faktiski veikta preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā, ja preces pēc vērtēšanas vai apstrādes minētajam nodokļa maksātājam sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās sākotnēji nosūtītas vai transportētas;".

2. Direktīvas 64. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Pastāvīgas preču piegādes laikposmā, kas pārsniedz vienu kalendāro mēnesi, kuras tiek nosūtītas vai transportētas uz dalībvalsti, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, un kuras ir atbrīvotas no PVN, vai kuras nodokļa maksātājs, atbrīvotas no PVN, saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem pārsūta uz citu dalībvalsti savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ir uzskatāmas par veiktām katra kalendārā mēneša beigās līdz laikam, kad piegādes ir pilnībā pabeigtas.

Pakalpojumi, par kuriem atbilstīgi 196. pantam PVN maksā pakalpojumu saņēmējs un kurus sniedz pastāvīgi laikposmā, kas pārsniedz vienu gadu, un par kuriem šajā periodā netiek sniegti kontu pārskati vai veikti maksājumi, uzskatāmi par sniegtiem katra kalendārā gada beigās līdz laikam, kad pakalpojumu sniegšana ir pilnībā pabeigta.

Dalībvalstis var paredzēt, ka konkrētos gadījumos, kas atšķiras no pirmajā un otrajā daļā minētajiem, preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas pastāvīgi veikta kādā laikposmā, uzskata par tādu darbību, kas pabeigta vismaz viena gada intervālos."

[1] OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

3. Direktīvas 66. panta pirmās daļas c) punktu un otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"c) ja rēķins nav izsniegts vai ir izsniegts ar nokavēšanos – noteiktā laikā ne vēlāk kā rēķinu izsniegšanas termiņa beigās, ko atbilstīgi 222. panta otrajai daļai ir noteikušas dalībvalstis, vai, ja dalībvalsts nav noteikusi šādu termiņu – noteiktā termiņā no dienas, kad iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

Tomēr šā punkta pirmajā daļā paredzēto atkāpi nepiemēro tādu pakalpojumu sniegšanai, par kuriem atbilstīgi 196. pantam PVN maksā pakalpojumu saņēmējs, un 67. pantā minētajām preču piegādēm vai nosūtīšanai."

4. Direktīvas 67. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"67. pants

Ja saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem preces, kuras tiek nosūtītas vai transportētas uz dalībvalsti, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, tiek piegādātas atbrīvotas no PVN vai ja nodokļa maksātājs no PVN atbrīvotas preces pārsūta uz citu dalībvalsti savas saimnieciskās darbības vajadzībām, PVN kļūst iekasējams pēc rēķina izsniegšanas vai pēc 222. panta pirmajā daļā minētā termiņa, ja līdz minētajai dienai rēķins nav izsniegts.

Šīs direktīvas 64. panta 1. punktu, 64. panta 2. punkta trešo daļu un 65. pantu nepiemēro šā panta pirmajā daļā minētajām preču piegādēm un nosūtīšanām."

5. Direktīvas 69. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"69. pants

Ja ir notikusi preču iegāde Kopienas iekšienē, PVN kļūst iekasējams pēc rēķina izsniegšanas vai pēc 222. panta pirmajā daļā minētā termiņa, ja līdz minētajai dienai rēķins nav izsniegts."

6. Direktīvas 91. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Dalībvalstis pieļauj tā vietā izmantot jaunāko Eiropas Centrālās bankas publicēto valūtas kursu brīdī, kad nodoklis kļūst iekasējams. Valūtas maiņas kursu starp valūtām, kas nav euro, aprēķina, izmantojot katras valūtas maiņas kursu pret euro. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tās informē, ja nodokļa maksātājs izmanto šo iespēju.

Tomēr dažiem no šā panta pirmajā daļā minētajiem darījumiem vai konkrētām nodokļa maksātāju kategorijām dalībvalstis var turpināt piemērot valūtas maiņas kursu, kas noteikts saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem, kas reglamentē vērtības aprēķinu muitas vajadzībām."

7. Iekļauj šādu pantu:

"167.a pants

Dalībvalstis var paredzēt, ka saskaņā ar izvēles shēmu nodokļa maksātājs, kuram PVN kļūst iekasējams vienīgi saskaņā ar 66. panta b) punktu, atliek savu atskaitīšanas tiesību izmantošanu līdz brīdim, kad PVN par viņam piegādātajām precēm un sniegtajiem pakalpojumiem ir samaksāts viņa piegādātājam.

Dalībvalstis, kuras piemēro šā panta pirmajā daļā minēto izvēles shēmu, nosaka robežvērtību nodokļa maksātājiem, kas izmanto shēmu to teritorijā, pamatojoties uz 288. pantā noteikto nodokļa maksātāja gada apgrozījumu. Šī robežvērtība nepārsniedz EUR 500 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā. Dalībvalstis var palielināt šo robežvērtību līdz EUR 2 000 000 vai līdzvērtīgai summai attiecīgās valsts valūtā pēc apspriešanās ar PVN komiteju. Tomēr šādu apspriešanos ar PVN komiteju neprasa no dalībvalstīm, kas 2012. gada 31. decembrī piemēro robežvērtību, kas ir lielāka par EUR 500 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Dalībvalstis informē PVN komiteju par saviem tiesību aktiem, ko tās pieņēmušas saskaņā ar šā panta pirmo daļu."

8. Direktīvas 178. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"a) 168. panta a) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu – jāsaglabā rēķins, kas sagatavots saskaņā ar XI sadaļas 3. nodaļas 3. līdz 6. iedaļu;";

b) panta c) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"c) 168. panta c) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē – 250. pantā paredzētajā PVN deklarācijā jānorāda visa vajadzīgā informācija, lai noteiktu PVN summu, kas jāmaksā par nodokļa maksātāja veikto iekšējo preču iegādi Kopienas iekšienē, un jāsaglabā rēķins, kas sagatavots saskaņā ar XI sadaļas 3. nodaļas 3. līdz 5. iedaļu;".

9. Direktīvas 181. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"181. pants

Nodokļa maksātājam, kuram nav saskaņā ar XI sadaļas 3. nodaļas 3. līdz 5. iedaļu sagatavota rēķina, dalībvalstis var atļaut attiecībā uz Kopienas iekšienē iegādātajām precēm veikt 168. panta c) punktā minēto atskaitīšanu."

10. Direktīvas 197. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"c) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību preču saņēmēja dalībvalstī, ir sagatavojis rēķinu saskaņā ar 3. nodaļas 3. līdz 5. iedaļu."

11. Direktīvas 217. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"217. pants

Šīs direktīvas izpratnē "elektronisks rēķins" ir rēķins, kurā ir iekļauta šajā direktīvā noteiktā informācija un kurš ir izsniegts un saņemts jebkādā elektroniskā formātā."

12. Direktīvas XI sadaļas 3. nodaļas 3. iedaļā iekļauj šādu pantu:

"219.a pants

Neskarot 244. līdz 248. pantu, piemēro šādus noteikumus:

1) uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;

2) atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā ir piegādātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta attiecīgā piegāde, vai – ja nav šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgas iestādes – tās dalībvalsts noteikumi, kurā ir piegādātāja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:

a) piegādātājs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai viņa iestāde šajā dalībvalstī nepiedalās piegādē 192.a panta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīga ir persona, kam piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

Tomēr gadījumos, kad rēķinu izsniedz pircējs vai pakalpojumu saņēmējs (pašaprēķins), piemēro 1. punktu;

b) uzskata, ka preču vai pakalpojumu piegāde nav veikta Kopienas iekšienē saskaņā ar V sadaļas noteikumiem."

13. Direktīvas 220. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"220. pants

1. Ikviens nodokļa maksātājs nodrošina, ka vai nu viņš pats, vai pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai arī trešā persona viņa vārdā un interesēs izsniedz rēķinu par šādiem darījumiem:

1) preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņš veicis citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā;

3) preču piegādēm, kas veiktas saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

4) jebkuriem maksājumiem, ko viņš saņēmis, pirms ir veikta kāda no 1. un 2. punktā minētajām preču piegādēm;

5) jebkuriem maksājumiem, ko viņš saņēmis no cita nodokļa maksātāja vai juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātāja, pirms ir pabeigta pakalpojumu sniegšana.

2. Atkāpjoties no 1. punkta un neskarot 221. panta 2. punktu, rēķins nav jāizsniedz attiecībā uz pakalpojumiem, kuru sniegšana ir atbrīvota no nodokļa saskaņā ar 135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktu."

14. Iekļauj šādu pantu:

"220.a pants

1. Dalībvalstis atļauj nodokļa maksātājiem izsniegt vienkāršotu rēķinu šādos gadījumos:

a) ja rēķinā minētā summa nav lielāka par EUR 100 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā;

b) ja izsniegtais rēķins ir dokuments vai paziņojums, ko uzskata par rēķinu saskaņā ar 219. pantu.

2. Dalībvalstis neatļauj nodokļa maksātājiem izsniegt vienkāršotu rēķinu, ja rēķini jāizsniedz saskaņā ar 220. panta 1. punkta 2. un 3. apakšpunktu vai ja preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par ko maksājams nodoklis, veic nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams PVN, vai kura iestāde šajā dalībvalstī nepiedalās piegādē 192.a panta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīga ir persona, kam piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi."

15. Direktīvas 221., 222., 223., 224. un 225. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"221. pants

1. Dalībvalstis nodokļa maksātājiem var paredzēt pienākumu atbilstīgi 226. vai 226.b panta prasībām izsniegt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kas nav 220. panta 1. punktā minētās preču piegādes vai pakalpojumu sniegšana.

2. Dalībvalstis nodokļa maksātājiem, kam ir saimnieciskās darbības pastāvīga vieta to teritorijā vai kam ir to teritorijā pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta piegāde, var paredzēt pienākumu izsniegt rēķinu saskaņā ar 226. pantā vai 226.b pantā paredzētajām prasībām attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvoti no nodokļa atbilstīgi 135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktam un ko šādi nodokļa maksātāji snieguši to teritorijā vai ārpus Kopienas.

3. Dalībvalstis var atbrīvot nodokļa maksātājus no 220. panta 1. punktā vai 220.a pantā paredzētā pienākuma izsniegt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kuru viņi veikuši to teritorijā un kura saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu, 128. panta 1. punktu, 132. pantu, 135. panta 1. punkta h) līdz l) apakšpunktu, 136., 371., 375., 376. un 377. pantu, 378. panta 2. punktu, 379. panta 2. punktu un 380. līdz 390.b pantu ir atbrīvota no nodokļa – ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN vai bez tām.

222. pants

Par preču piegādi, kas veikta saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, vai par pakalpojumu sniegšanu, par ko atbilstīgi 196. pantam PVN maksā pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, rēķinu izsniedz ne vēlāk kā tā mēneša piecpadsmitajā dienā, kas ir pēc mēneša, kurā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

Attiecībā uz pārējo preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu dalībvalstis var noteikt nodokļa maksātājiem termiņus rēķinu izsniegšanai.

223. pants

Dalībvalstis atļauj nodokļa maksātājiem izsniegt pārskata rēķinus par vairākām atsevišķām preču piegādēm vai sniegtiem pakalpojumiem, ja PVN par šādā pārskata rēķinā minētajām piegādēm vai pakalpojumiem ir kļuvis iekasējams tajā pašā kalendārajā mēnesī.

Neskarot 222. pantu, dalībvalstis var atļaut pārskata rēķinos iekļaut piegādes, par kurām PVN ir kļuvis iekasējams laikposmā, kas ir ilgāks nekā viens kalendārais mēnesis.

224. pants

Pircējs vai pakalpojumu saņēmējs var izsniegt rēķinus par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņam veicis nodokļa maksātājs, ja starp abām pusēm pastāv iepriekšēja vienošanās un ja nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, katram rēķinam piemēro akcepta procedūru. Dalībvalsts var pieprasīt, lai šādi rēķini tiktu izsniegti nodokļa maksātāja vārdā un interesēs.

225. pants

Attiecībā uz gadījumiem, kad trešā persona, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, kas izsniedz rēķinus, veic uzņēmējdarbību kādā valstī, attiecībās ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 2010/24/ES (*) un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 (**) paredzētajai darbības jomai, dalībvalstis var nodokļa maksātājiem piemērot īpašus nosacījumus.

_____

(*) Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003 (2003. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā (OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.).”

16. Direktīvas 226. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“7a) ja PVN kļūst iekasējams tad, kad saņemts maksājums saskaņā ar 66. panta b) punktu, un atskaitīšanas tiesības rodas laikā, kad atskaitāmais nodoklis kļūst iekasējams – atsauce “naudas līdzekļu uzskaite”;”;

b) iekļauj šādu punktu:

“10a) ja rēķinu izsniedz nevis piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, bet gan pircējs vai pakalpojumu saņēmējs – atsauce “pašaprēķins”;”;

c) panta 11) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“11) ja pastāv atbrīvojums – atsauce uz šīs direktīvas attiecīgo noteikumu, attiecīgo valsts noteikumu vai jebkuru citu noteikumu par to, ka attiecīgā preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana ir atbrīvota no nodokļa;”;

d) iekļauj šādu punktu:

“11a) ja par PVN nomaksu ir atbildīgs pircējs vai pakalpojumu saņēmējs – atsauce “nodokļa apgrieztā maksāšana”;”;

e) panta 13) un 14) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“13) ja piemēro peļņas daļas režīmu ceļojumu aģentūrām – atsauce peļņas daļas režīms ceļojumu aģentūrām”;

“14) ja piemēro kādu no īpašajiem režīmiem, kas piemērojami lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām – attiecīgi, atsauce “peļņas daļas režīms lietotām precēm”, “peļņas daļas režīms mākslas darbiem” vai “peļņas daļas režīms kolekciju priekšmetiem un senlietām”;”.

17. Iekļauj šādus pantus:

"226.a pants

Ja rēķinu izsniedz nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kur ir iekasējams nodoklis, vai kura iestāde minētajā dalībvalstī nepiedalās piegādē 192.a panta nozīmē, un kurš piegādā preces vai sniedz pakalpojumus pircējam vai pakalpojumu saņēmējam, kam jāmaksā PVN, nodokļa maksātājs var rēķinā neiekļaut 226. panta 8., 9. un 10. punktā minēto informāciju un tās vietā, atsaucoties uz piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu daudzumu vai apjomu un to raksturu, norādīt šo preču vai pakalpojumu summu, kurai uzliek nodokli.

226.b pants

Dalībvalstis pieprasa vismaz šādu informāciju par vienkāršotiem rēķiniem, kas izsniegti saskaņā ar 220.a pantu un 221. panta 1. un 2. punktu:

a) rēķina izsniegšanas datums;

b) nodokļu maksātāja, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, identifikācijas dati;

c) piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu veida identifikācija;

d) maksājamā PVN summa vai tās aprēķinam vajadzīgā informācija;

e) ja izsniegtais rēķins ir dokuments vai paziņojums, kas par rēķinu uzskatāms saskaņā ar 219. pantu – īpaša un nepārprotama atsauce uz šo sākotnējo rēķinu un uz konkrētiem datiem, kas tiek grozīti.

Tās var prasīt vienīgi 226., 227. un 230. pantā minēto informāciju."

18. Svītro 228. pantu.

19. Direktīvas 230. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"230. pants

Rēķinā norādītās summas var izteikt jebkurā valūtā, ja vien maksājamā vai koriģējamā PVN summa ir izteikta dalībvalsts valūtā, izmantojot 91. pantā paredzēto valūtas kursa maiņas mehānismu."

20. Svītro 231. pantu.

21. Direktīvas XI sadaļas 3. nodaļas 5. iedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

"Papīra rēķini un elektroniski rēķini".

22. Direktīvas 232. un 233. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"232. pants

Elektroniskā rēķina izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu.

233. pants

1. Papīra vai elektroniska formāta rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību nodrošina no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām.

Katrs nodokļa maksātājs nosaka veidu, kā nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. To var darīt, izmantojot jebkādu uzņēmējdarbības kontroles veidu, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.

"Rēķina izcelsmes autentiskums" nozīmē to, ka tiek apliecināta piegādātāja vai rēķina izsniedzēja identitāte.

"Satura integritāte" nozīmē to, ka saturs, kas prasīts atbilstīgi šai direktīvai, nav mainīts.

2. Neizmantojot 1. punktā aprakstīto uzņēmējdarbības kontroli, elektroniska rēķina izcelsmes autentiskumu un satura integritāti var nodrošināt, piemēram, ar šādām tehnoloģijām:

a) ar augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu nozīmē, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (*) 2. panta 2. punktā, kurš ir balstīts uz kvalificētu sertifikātu un kurš ir izveidots, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci atbilstīgi Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 6. un 10. punktam;

b) ar elektronisko datu apmaiņu (*EDI*), kas definēta 1. pielikuma 2. pantā Komisijas Ieteikumā 1994/820/EK (1994. gada 19. oktobris) par elektronisko datu apmaiņas juridiskajiem aspektiem (**), ja nolīgums par šo apmaiņu paredz, ka tiek izmantotas procedūras, kas garantē datu izcelsmes autentiskumu un integritāti.

(*) OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.
(**) OV L 338, 28.12.1994., 98. lpp.";

23. Svītro 234. pantu.

24. Direktīvas 235., 236. un 237. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"*235. pants*

Dalībvalstis var paredzēt īpašus nosacījumus elektroniskiem rēķiniem, kas izsniegti attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko piegādā to teritorijā no valsts, attiecībās ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 2010/24/ES un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 paredzētajai.

236. pants

Nosūtot vai darot pieejamus vienam un tam pašam adresātam vairākus elektroniskus rēķinus kopā, ziņas, kas atsevišķajiem rēķiniem ir kopīgas, var minēt tikai vienreiz, ja attiecībā uz katru rēķinu ir pieejama pilnīga informācija.

237. pants

Vēlākais, līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija, pamatojoties uz neatkarīgu ekonomikas pētījumu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārēju novērtējuma ziņojumu par ietekmi, kāda ir no 2013. gada 1. janvāra piemērojamajiem rēķinu piesūtīšanas noteikumiem, un jo īpaši par to, kādā mērā tie faktiski ir mazinājuši uzņēmumu administratīvo slogu; ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno piemērotu priekšlikumu, lai grozītu attiecīgos noteikumus."

25. Direktīvas 238. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Pēc apspriešanās ar PVN komiteju dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, ko tās paredz, var noteikt, ka turpmāk norādītajos gadījumos rēķinos par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu iekļauj tikai 226.b pantā noteikto informāciju:

a) ja rēķina summa ir lielāka par EUR 100, bet nav lielāka par EUR 400, vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā;

b) ja attiecīgajā uzņēmējdarbības sektorā esošas īpašas tirdzniecības vai administratīvās prakses dēļ vai šo rēķinu izsniegšanas tehnisko apstākļu dēļ 226. pantā vai 230. pantā paredzētos pienākumus ir īpaši grūti ievērot.";

b) svītro 2. punktu;

c) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Šā panta 1. punktā paredzēto vienkāršošanu nepiemēro, ja rēķini jāizsniedz saskaņā ar 220. panta 1. punkta 2. un 3. apakšpunktu vai ja preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kurai uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kur maksājams PVN, vai kura iestāde šajā dalībvalstī nepiedalās piegādē 192.a panta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīga ir persona, kam piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi."

26. Direktīvas 243. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*243. pants*

1. Ikviens nodokļa maksātājs uztur to preču reģistru, kuras viņš nosūtījis vai transportējis vai kuras ir nosūtītas vai transportētas viņa vārdā uz galamērķi ārpus nosūtīšanas sākumpunkta dalībvalsts teritorijas, bet Kopienas iekšienē, lai veiktu tādus darījumus, kas ietver šo preču vērtēšanu, apstrādi vai īslaicīgu izmantošanu, kā minēts 17. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā.

2. Ikviens nodokļa maksātājs veic pietiekami sīku uzskaiti, lai būtu iespējams identificēt preces, kuras viņam no citas dalībvalsts nosūtījis nodokļa maksātājs, kas šajā citā dalībvalstī identificēts PVN nolūkā, vai cita persona viņa vārdā un kuras izmanto tādai pakalpojumu sniegšanai, kas ietver šo preču vērtēšanu vai apstrādi."

27. Svītro 246. pantu.

28. Direktīvas 247. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"2. Lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas 233. pantā paredzētās prasības, 1. punktā minētā dalībvalsts var prasīt, lai rēķini tiktu glabāti to sākotnējā formā, uz papīra vai elektroniski, atbilstīgi tam, kā tie tika nosūtīti vai darīti pieejami. Turklāt gadījumā, ja rēķinus glabā elektroniski, dalībvalsts var prasīt, lai elektroniski tiktu glabāti arī dati, kas garantē rēķinu izcelsmes autentiskumu un to satura integritāti, kā paredzēts 233. pantā.

3. Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts var paredzēt īpašus nosacījumus, kas aizliedz vai ierobežo rēķinu glabāšanu valstī, attiecībā ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 2010/24/ES un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 paredzētajai, vai neviens juridisks instruments par 249. pantā minētajām tiesībām piekļūt rēķiniem elektroniskā ceļā, tos lejupielādēt un lietot."

29. XI sadaļas 4. nodaļas 3. iedaļā iekļauj šādu pantu:

"*248.a pants*

Kontroles nolūkos un attiecībā uz rēķiniem par preču piegādēm un pakalpojumiem, kas veikti to teritorijā, kā arī attiecībā uz tiem rēķiniem, ko saņem nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, dalībvalstis dažiem nodokļa maksātājiem vai konkrētos gadījumos var pieprasīt rēķinu tulkojumu to oficiālajās valodās. Tomēr dalībvalstis nevar noteikt vispārēju prasību, ka rēķini jātulko."

30. Direktīvas 249. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*249. pants*

Ja nodokļa maksātājs rēķinus, ko tas izsniedz vai saņem, glabā elektroniski, garantējot tiešsaistes piekļuvi attiecīgajiem datiem kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un ja PVN maksājams citā dalībvalstī, šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības piekļūt šādiem rēķiniem, lejupielādēt un izmantot tos kontroles nolūkā."

31. Direktīvas 272. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Dalībvalstis nedrīkst šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos nodokļa maksātājus atbrīvot no rēķinu piesūtīšanas pienākumiem, kas paredzēti 3. nodaļas 3. līdz 6. iedaļā un 4. nodaļas 3. iedaļā."

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai šo noteikumu tekstu.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 2013. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3 pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNDERS

II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (EURATOM) Nr. 647/2010

(2010. gada 13. jūlijs)

par Savienības finansiālo atbalstu Bulgārijas Kozlodujas kodolelektrostacijas 1. līdz 4. bloka ekspluatācijas izbeigšanai (Kozlodujas programma)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 203. pantu,

ņemot vērā Bulgārijas pieprasījumu nodrošināt turpmāku finansējumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [1],

tā kā:

(1) Pievienošanās sarunās 2005. gadā Bulgārija piekrita slēgt Kozlodujas kodolelektrostacijas 1. un 2. bloku līdz 2002. gada 31. decembrim un 3. un 4. bloku līdz 2006. gada 31. decembrim, kā arī nodrošināt šo bloku ekspluatācijas izbeigšanu. Eiropas Savienība pauda gatavību turpināt finansiālo atbalstu līdz 2009. gadam, tādējādi pagarinot pirmspievienošanās atbalstu, ko paredz *Phare* programma, lai atbalstītu Bulgārijas darbības saistībā ar kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanu.

(2) Ņemot vērā Bulgārijas apņemšanos slēgt Kozlodujas kodolelektrostacijas 3. un 4. bloku, ar 30. pantu Aktā par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanās nosacījumiem (turpmāk "2005. gada Pievienošanās akts"), kā arī grozījumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, izveidoja atbalsta programmu (turpmāk "Kozlodujas programma") ar budžetu EUR 210 miljoni laikposmam no 2007. gada līdz 2009. gadam. Minētā programma ietvēra atbalstu, lai kompensētu ražošanas jaudu zudumu Kozlodujas kodolelektrostacijas slēgšanas dēļ.

(3) Jau vairākus gadus pastāv starptautiskie ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fondi, ko pārvalda Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB). Savienība ir galvenais ieguldītājs šajos fondos.

(4) Eiropas Savienība atzinīgi vērtē Bulgārijas rīcību un paveikto darbu saistībā ar Kozlodujas programmas ekspluatācijas izbeigšanas sagatavošanās posmu, izmantojot Savienības finansējumu, kas piešķirts līdz 2009. gadam, un apzinās nepieciešamību nodrošināt turpmāku finansiālu atbalstu pēc 2009. gada, lai turpinātu darbus saistībā ar faktiskajām demontāžas darbībām saskaņā ar 2005. gada Pievienošanās aktu, vienlaikus piemērojot visaugstākos drošības standartus.

(5) Tāpat ir svarīgi izmantot Kozlodujas kodolelektrostacijas cilvēkresursus, jo tas nodrošina nepieciešamo ekspertu pieejamību, stiprina zināšanas un prasmes un vienlaikus mazina priekšlaicīgās slēgšanas sociālās un ekonomiskās sekas, jo tiek nepārtraukti nodarbināts kodolelektrostacijas personāls. Tādēļ turpmāks finansiāls atbalsts ir svarīgs, lai nodrošinātu nepieciešamos drošības, veselības un vides standartus.

(6) Eiropas Savienība apzinās arī finansiālā atbalsta nepieciešamību, lai turpinātu seku mazināšanas pasākumus enerģētikas nozarē, ņemot vērā ražošanas jaudas zudumu kodolelektrostacijas bloku slēgšanas dēļ un tās ietekmi uz piegādes drošību reģionā.

(7) Eiropas Savienība atzīst nepieciešamību mazināt palielināta vides piesārņojuma un emisiju sekas saistībā ar to, ka ražošanas jaudas galvenokārt tiek aizvietotas, palielinot lignīta ražotņu izmantošanu.

(8) Tādēļ būtu jāparedz EUR 300 miljoni no Savienības vispārējā budžeta, lai Kozlodujas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanu finansētu laikposmā no 2010. gada līdz 2013. gadam.

(9) Savienības vispārējā budžeta apropriācijas ekspluatācijas izbeigšanai nedrīkstētu radīt konkurences kropļojumus starp energoapgādes uzņēmumiem ES enerģijas tirgū. Šīs apropriācijas būtu jāizmanto arī energoefektivitātes un taupīšanas pasākumu finansēšanai saskaņā ar *acquis* un noteikumiem par Eiropas kopējā enerģijas tirgus darbību.

[1] 2010. gada 20. maija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

(10) Finansiālo atbalstu būtu jāturpina sniegt kā Savienības ieguldījumu Kozlodujas Starptautiskajā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fondā (*KIDSF*), kuru pārvalda ERAB.

(11) ERAB uzdevumos ietilpst to kodolelektrostacijas bloku ekspluatācijas izbeigšanas programmām piešķirto publisko līdzekļu pārvaldība, uz kuriem attiecās ar pievienošanos saistītās vienošanās par slēgšanu. ERAB uzrauga šo programmu finansiālo pārvaldību, lai optimizētu publisko līdzekļu izmantojumu. Turklāt ERAB īsteno budžeta uzdevumus, ko Komisija tai uzticējusi saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam [1], (Finanšu regula) prasībām.

(12) Lai nodrošinātu maksimālu efektivitāti un samazinātu iespējamās sekas videi, Kozlodujas kodolelektrostacijas 1. līdz 4. bloka ekspluatācijas izbeigšanā būtu jāiesaista labākie pieejamie tehniskie eksperti un būtu pienācīgi jāņem vērā slēdzamo bloku raksturlielumi un tehnoloģiskās specifikācijas.

(13) Kozlodujas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanu veiks saskaņā ar vides tiesību aktiem, jo īpaši Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu [2].

(14) Veicot novērtēšanas un lietderības revīzijas agrāk finansētajām programmām, būtu jānodrošina, lai attiecībā uz piešķirtajiem līdzekļiem tiktu ievēroti ekonomijas, efektivitātes un lietderības principi.

(15) Šajā regulā visam Kozlodujas programmas laikam ir iekļauta finanšu atsauces summa, kā paredzēts 38. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību [3], neskarot budžeta lēmējinstitūcijas pilnvaras, kas noteiktas Līgumā par Eiropas Savienības darbību.

(16) Lai pieņemtu šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no komitejas, kas izveidota ar Padomes Regulu (Euratom) Nr. 549/2007 [4],

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo regulu izveido programmu (turpmāk "Kozlodujas programma"), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Savienības finansiālā atbalsta īstenošanai, lai atbalstītu Bulgārijas Kozlodujas kodolelektrostacijas 1. līdz 4. bloka ekspluatācijas izbeigšanas turpmāko procesu un risinātu ar to pirmstermiņa slēgšanu saistītās sekas attiecībā uz vidi, ekonomiku un enerģoapgādes drošību reģionā.

2. pants

Savienības ieguldījumu Kozlodujas programmā piešķir, lai sniegtu finansiālu atbalstu:

— pasākumiem, kas saistīti ar Kozlodujas kodolelektrostacijas ekspluatācijas izbeigšanu,

— vides atjaunošanas pasākumiem saskaņā ar *acquis* un tradicionālo enerģijas ražošanas jaudu modernizāciju, lai aizvietotu četru Kozlodujas kodolelektrostacijas reaktoru jaudu, un

— citiem pasākumiem, kas izriet no lēmuma slēgt un likvidēt kodolelektrostaciju un kas dod ieguldījumu nepieciešamajā restrukturizācijā, vides pārveidošanā un atjaunošanā, Bulgārijas enerģijas ražošanas, piegādes un sadales nozaru modernizācijā, kā arī piegādes drošības un enerģijas efektivitātes uzlabošanā Bulgārijā.

3. pants

1. Finanšu atsauces summa, lai Kozlodujas programmu īstenotu laikposmā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, ir EUR 300 miljoni.

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstitūcija atbilstīgi finanšu shēmai.

3. Kozlodujas programmai piešķirtās apropriācijas var pārskatīt laikposmā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, lai ņemtu vērā programmas īstenošanas panākumus un nodrošinātu, ka līdzekļu plānošanas un piešķiršanas pamatā ir faktiskās maksājumu vajadzības un spēja apgūt līdzekļus.

4. pants

Pagarinot to, kas noteikts 2005. gada Pievienošanās aktā, ieguldījums dažiem pasākumiem var sasniegt līdz 100 % no kopējiem izdevumiem. Dara visu iespējamo, lai turpinātu līdzfinansēšanas praksi, kas ir izveidota pirmspievienošanās atbalsta programmā un 2007.–2009. gadam piešķirtajā atbalsta programmā attiecībā uz Bulgārijas veiktajiem ekspluatācijas izbeigšanas pasākumiem, kā arī lai vajadzības gadījumā piesaistītu līdzfinansējumu no citiem avotiem.

[1] OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.
[2] OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.
[3] OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.
[4] Padomes Regula (Euratom) Nr. 549/2007 (2007. gada 14. maijs) par to, kā īstenot Protokolu Nr. 9 par Bohunices V1 kodolelektrostacijas 1. un 2. bloku Slovākijā, kas pievienots Aktam par Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem (OV L 131, 23.5.2007., 1. lpp.).

5. pants

1. Finansiālo palīdzību pasākumiem, ko veic saskaņā ar Kozlodujas programmu, nodrošina kā Savienības ieguldījumu Kozlodujas Starptautiskajā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fondā, ko pārvalda ERAB, saskaņā ar Finanšu regulas 53.d pantu.

2. Kozlodujas programmas pasākumus pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

6. pants

1. Komisija var iniciēt revīzijas veikšanu par palīdzības izlietojumu, un to veic vai nu tās personāls, vai arī jebkāda cita tās izvēlēta kvalificēta ārēja struktūra. Šādas revīzijas var veikt jebkurā brīdī tā līguma darbības laikā, ko noslēgusi Savienība un ERAB par Savienības līdzekļu izmantošanu Kozlodujas Starptautiskā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fonda vajadzībām, kā arī piecos gados pēc atlikuma maksājuma veikšanas. Vajadzības gadījumā šo revīziju rezultātu dēļ Komisija var pieņemt lēmumus par līdzekļu atgūšanu.

2. Komisijas personālam un ārējam Komisijas pilnvarotam personālam ir atbilstīgas piekļuves tiesības, jo īpaši attiecībā uz līdzekļu saņēmēja birojiem un jebkuru informāciju – arī elektroniskā formātā –, kas nepieciešama šādu revīziju veikšanai. Revīzijās aptver arī posmu, kas sasniegts ekspluatācijas izbeigšanas atļauju izsniegšanā.

Revīzijas palātai un Eiropas Parlamentam ir tādas pašas tiesības kā Komisijai, jo īpaši piekļuves tiesības.

Turklāt, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) Kozlodujas programmas laikā var veikt pārbaudes un apskates uz vietas saskaņā ar Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām [1].

3. Attiecībā uz Savienības darbībām, ko finansē saskaņā ar šo regulu, termins "pārkāpums" 1. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību [2] nozīmē Savienības tiesību normas vai jebkādu līgumsaistību pārkāpumu, ko rada kāda saimnieciskās darbības subjekta rīcība vai nolaidība, kas kaitē vai varētu kaitēt Savienības budžetam vai tās pārvaldītiem budžetiem, veicot nepamatotus izdevumus, vai budžetam, ko Savienības vai Kopienas vārdā pārvalda starptautiskas organizācijas.

4. Līgumi starp Savienību un ERAB par Savienības līdzekļu izmantošanu Kozlodujas Starptautiskā ekspluatācijas izbeigšanas atbalsta fonda vajadzībām paredz atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses pret krāpšanu, korupciju un citiem pārkāpumiem un ļautu Komisijai, *OLAF* un Revīzijas palātai veikt pārbaudes uz vietas.

7. pants

Komisija nodrošina šīs regulas īstenošanu un regulāri iesniedz ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Tā veic pārskatīšanu, kā noteikts 3. panta 3. punktā.

8. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (Euratom) Nr. 549/2007 8. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (Euratom) Nr. 549/2007 8. panta 2. punktu.

9. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNDERS

[1] OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

[2] OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 12. jūlijs),

ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai

(2010/405/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 329. panta 1. punktu,

ņemot vērā Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas, Latvijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Ungārijas Republikas, Maltas, Austrijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas un Slovēnijas Republikas iesniegtos pieprasījumus,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši – ja tas vajadzīgs iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. pantu, šajos pasākumos ir iekļaujama saderības veicināšana starp noteikumiem, ko dalībvalstīs piemēro attiecībā uz tiesību normu kolīzijām, tostarp pasākumi saistībā ar ģimenes tiesībām, kuriem ir pārrobežu ietekme.

(3) Komisija 2006. gada 17. jūlijā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai, ar ko Regulu (EK) Nr. 2201/2003 groza attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamajiem tiesību aktiem (turpmāk "ierosinātā regula").

(4) Padome 2008. gada 5. un 6. jūnija sanāksmē pieņēma politiskas pamatnostādnes, kurās tika norādīts, ka nav vienprātības, lai turpinātu ierosinātās regulas pieņemšanu, un ka pastāv nepārvaramas grūtības, kuru dēļ vienprātība nav iespējama ne attiecīgajā brīdī, ne tuvākajā nākotnē. Tā konstatēja, ka ierosinātās regulas mērķus pieņemamā termiņā nevar panākt, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus.

(5) Šajos apstākļos Grieķija, Spānija, Itālija, Luksemburga, Ungārija, Austrija, Rumānija un Slovēnija 2008. gada 28. jūlija vēstulēs adresēja Komisijai pieprasījumu, kurā norādīja, ka tās plāno savā starpā izveidot ciešāku sadarbību attiecībā uz laulības lietās piemērojamajiem tiesību aktiem un ka Komisijai tālab būtu jāiesniedz priekšlikums Padomei. Bulgārija identisku pieprasījumu Komisijai nosūtīja 2008. gada 12. augusta vēstulē. Francija pievienojās šim pieprasījumam ar 2009. gada 12. janvāra vēstuli, Vācija ar 2010. gada 15. aprīļa vēstuli, Beļģija ar 2010. gada 22. aprīļa vēstuli, Latvija ar 2010. gada 17. maija vēstuli, Malta ar 2010. gada 31. maija vēstuli un Portugāle Padomes 2010. gada 4. jūnija sanāksmes laikā. Grieķija 2010. gada 3. martā atsauca savu pieprasījumu. Ciešāku sadarbību ir pieprasījušas kopumā četrpadsmit dalībvalstis.

(6) Ciešākai sadarbībai būtu iesaistītajās dalībvalstīs jānodrošina skaidrs un visaptverošs tiesiskais regulējums laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas lietās un jānodrošina pilsoņiem tiesiskās noteiktības, paredzamības un elastības ziņā adekvāti risinājumi, kā arī jānovērš "skriešanās uz tiesu".

(7) Ir izpildīti Līguma par Eiropas Savienību 20. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. un 329. pantā paredzētie nosacījumi.

(8) Ciešākas sadarbības joma, proti, laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamie tiesību akti, Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 81. panta 3. punktā ir atzīta par vienu no jomām, uz ko attiecas Līgumi.

(9) Padome 2008. gada jūnijā konstatēja, ka Savienība kopumā nevar pieņemamā termiņā sasniegt ierosinātās regulas mērķus, un tādējādi ir izpildīta Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punkta prasība par galējo līdzekli.

(10) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, ir vērsta uz tiesu iestāžu sadarbības attīstīšanu civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, pamatojoties uz nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu, un uz saderības nodrošināšanu starp noteikumiem, kas dalībvalstīs piemērojami attiecībā uz tiesību normu kolīzijām. Līdz ar to tā veicina Savienības mērķu sasniegšanu, aizsargā tās intereses un pastiprina integrācijas procesu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 1. punktā.

(11) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, atbilst Līgumiem un Savienības tiesību aktiem, un tā neapdraud iekšējo tirgu vai ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Tā nerada šķēršļus vai diskrimināciju tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada traucējumus dalībvalstu savstarpējā konkurencē.

(12) Īstenojot ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, tiek ievērota to dalībvalstu kompetence, tiesības un pienākumi, kuras šādā sadarbībā neiesaistās. Kopējas kolīziju normas iesaistītajās dalībvalstīs neietekmē neiesaistīto dalībvalstu normas. Neiesaistīto valstu tiesas turpina piemērot savas valsts pastāvošās kolīziju normas, lai noteiktu laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamos tiesību aktus.

(13) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, atbilst Savienības tiesību aktiem par tiesu iestāžu sadarbību civillietās, jo ciešāka sadarbība neietekmē jau esošo *acquis*.

(14) Šajā lēmumā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un jo īpaši tās 21. pantā ietvertās tiesības, principi un brīvības.

(15) Ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, ir vienmēr pieejama visām dalībvalstīm saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Beļģijas Karalistei, Bulgārijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Latvijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijas Republikai, Maltai, Austrijas Republikai, Portugāles Republikai, Rumānijai un Slovēnijas Republikai atļauj izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, piemērojot atbilstīgus Līgumu noteikumus.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2010. gada 12. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
S. LARUELLE

PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 12. jūlijs)

par to līdzekļu piešķiršanu, kuri paredzēti 9. Eiropas Attīstības fonda (EAF) un iepriekšējo EAF projektos un par kuriem saistības atceltas, lai apmierinātu Sudānas visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības

(2010/406/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 217. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējo nolīgumu par Kopienas palīdzības finansēšanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam atbilstīgi ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumam un par finansiālās palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz ko attiecas EK līguma ceturtā daļa [1], un jo īpaši tā 1. panta 4. punktu un 6. pantu,

tā kā:

(1) Sudānas valdība ir nolēmusi neratificēt Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā [2] un pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā [3], tādējādi zaudējot piekļuvi 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) valsts indikatīvajai programmai, kuras kopējais piešķīrums ir EUR 294,9 miljoni, kas šobrīd tiek saglabāti 10. EAF.

(2) Ņemot vērā pašreizējo politisko situāciju Sudānā, kā arī milzīgo humanitāro krīzi Dārfūrā, Dienvidsudānā, Austrumsudānā un pārejas reģionos, ir nepieciešama aktīva Eiropas Savienības iesaistīšanās, tostarp sniedzot būtisku palīdzību Sudānas iedzīvotājiem. Tas, ka 10. EAF līdzekļi nav pieejami, ievērojami samazinās Savienības spēju palīdzēt iedzīvotājiem un veicināt stabilitāti valstī, kas varētu ietekmēt plašāku reģionu.

(3) Lai novērstu finanšu trūkumu, ir lietderīgi izmantot līdzekļus, kuri paredzēti 9. EAF un iepriekšējo EAF projektos un par kuriem saistības atceltas.

(4) Līdzekļi būtu jāizmanto, lai apmierinātu Sudānas visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības, jo īpaši konfliktu skartajos reģionos, tostarp Dārfūrā, Dienvidsudānā, Austrumsudānā un pārejas reģionos. Minētos līdzekļus piešķirs, pamatojoties uz Komisijas pieņemtu finansēšanas lēmumu. Būtu jāievieš arī noteikumi par atbalsta pasākumu izmaksu segšanu.

(5) Šie līdzekļi būtu jāpārvalda, izmantojot centralizētu un kopīgu pārvaldību un, vienkāršības nolūkā, atbilstoši 10. EAF īstenošanas kārtībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Lai apmierinātu Sudānas visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības, piešķir EUR 150 miljonus no līdzekļiem, kuri paredzēti 9. EAF un iepriekšējo EAF projektos un par kuriem saistības atceltas. No šīs summas 2 % piešķir, lai segtu Komisijas izdevumus saistībā ar atbalsta pasākumiem.

2. Šos līdzekļus pārvalda, izmantojot centralizētu un kopīgu pārvaldību atbilstoši noteikumiem un procedūrām, ko piemēro 10. EAF.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā pieņemšanas.

Briselē, 2010. gada 12. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
S. LARUELLE

[1] OV L 247, 9.9.2006., 32. lpp.
[2] OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.
[3] OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 13. jūlijs)

par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Dānijā

(2010/407/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 6. punktu saistībā ar 126. panta 13. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Dānijas izteiktos apsvērumus,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 126. panta 1. punktu dalībvalstīm ir jāizvairās no pārmērīga valdības deficīta.

(2) Stabilitātes un izaugsmes pakts ir balstīts uz mērķi nodrošināt stabilas valdības finanses kā līdzekli, lai stiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un spēcīgai ilgtspējīgai izaugsmei, kas veicinātu nodarbinātību.

(3) Saskaņā ar Līguma 126. pantu pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kuru sīkāk precizē Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu [1] (kas ir Stabilitātes un izaugsmes pakta sastāvdaļa), paredz lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu. Līgumam pievienotajā Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ir paredzēti turpmāki noteikumi saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu. Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2009 [2] ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi un definīcijas minētā protokola piemērošanai.

(4) Ar Stabilitātes un izaugsmes pakta 2005. gada reformu tika meklētas iespējas uzlabot efektivitāti un ekonomisko pamatojumu, kā arī ilgstoši saglabāt valsts finanšu ilgtspējību. Tā mērķis bija jo īpaši nodrošināt, lai ekonomiskais un budžeta stāvoklis būtu pilnībā ņemts vērā visos pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras posmos. Tādējādi Stabilitātes un izaugsmes pakts kalpo par atbalstu valdības politikai, lai ātrāk atkal sasniegtu stabilu budžeta stāvokli, ņemot vērā situāciju ekonomikā.

(5) Līguma 126. panta 5. punktā noteikts, ka Komisija adresē Padomei atzinumu, ja Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv vai var rasties pārmērīgs budžeta deficīts. Ņēmusi vērā savu ziņojumu saskaņā ar 126. panta 3. punktu un Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu saskaņā ar 126. panta 4. punktu, Komisija ir secinājusi, ka Dānijā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts. Tāpēc Komisija ir adresējusi Padomei šādu atzinumu par Dāniju 2010. gada 15. jūnijā [3].

(6) Līguma 126. panta 6. punktā noteikts, ka – pirms tā, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, pieņem lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu – Padomei ir jāizskata jebkādi apsvērumi, ko var būt iesniegusi attiecīgā dalībvalsts. Dānijas gadījumā šā vispārējā novērtējuma rezultātā ir pieņemti turpmāk izklāstītie secinājumi.

(7) Saskaņā ar datiem, ko Dānijas iestādes paziņojušas 2010. gada aprīlī, bija plānots, ka vispārējās valdības deficīts Dānijā sasniegs 5,4 % no IKP 2010. gadā, tādējādi pārsniedzot atsauces vērtību – 3 % no IKP. Plānotais deficīts nav bijis tuvu atsauces vērtībai 3 % no IKP, bet plānotais atsauces vērtības pārsniegums ir izņēmums Līgumā un Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētajā nozīmē. Tas jo īpaši ir ekonomikas nopietnas lejupslīdes rezultāts Līguma un Stabilitātes un izaugsmes pakta izpratnē. Komisijas dienestu 2010. gada pavasara prognozē lēsts, ka faktiskais Dānijas IKP 2009. gadā saruka par 4,9 %, un ir sagaidāms, ka 2010. gadā tas atgūsies par 1,6 %. 2010. gada budžeta deficīts ir sekas, ko izraisīja gan ekonomikas lejupslīde, gan Dānijas iestāžu saskaņā ar EEAP veiktie stimulēšanas pasākumi. Tomēr plānoto atsauces vērtības pārsniegumu nevar uzskatīt par īslaicīgu. Saskaņā ar Komisijas dienestu 2010. gada pavasara prognozi budžeta deficīts 2011. gadā samazinātos līdz 4,9 % no IKP, ja netiktu mainīta politika [4]. Līgumā minētais deficīta kritērijs nav izpildīts.

[1] OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.
[2] OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.
[3] Visi ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru saistītie dokumenti, kas attiecas uz Somiju, atrodami šādā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm
[4] Prognozē, kas balstīta uz pieņēmumu, ka netiek veiktas politikas izmaiņas, ņem vērā (daļējo) atteikšanos no ārkārtējiem ar krīzi saistītajiem pasākumiem.

(8) Saskaņā ar informāciju, ko Dānijas iestādes paziņoja 2010. gada aprīlī, vispārējās valdības parāda kopapjoms vēl nepārsniedz atsauces vērtību 60 % no IKP, proti, tas ir 45,1 % no IKP 2010. gadā. Komisijas dienestu 2010. gada pavasara prognozē lēsts, ka parāda attiecība 2010. gadā būs 46 % no IKP un tā pieaugs līdz 49,5 % no IKP 2011. gadā, kas nepārsniedz atsauces vērtību 60 % no IKP. Līgumā minētais parāda kritērijs ir izpildīts.

(9) Gatavojot Padomes lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu atbilstīgi 126. panta 6. punktam, "būtiskos faktorus" saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1467/97 2. panta 4. punktu drīkst ņemt vērā tikai tad, ja vienlaikus ir pilnībā izpildīti divi nosacījumi, proti, ka deficīts joprojām saglabājas tuvu atsauces vērtībai un ka atsauces vērtība tiek pārsniegta tikai uz laiku. Dānijas gadījumā šie abi nosacījumi nav izpildīti. Tāpēc šā lēmuma pieņemšanas gaitā nav ņemti vērā būtiskie faktori,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

No vispārējā novērtējuma izriet, ka Dānijā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Dānijas Karalistei.

Briselē, 2010. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNDERS

PADOMES LĒMUMS

(2010. gada 13. jūlijs)

par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Somijā

(2010/408/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 6. punktu saistībā ar 126. panta 13. punktu un 136. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Somijas izteiktos apsvērumus,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 126. panta 1. punktu dalībvalstīm ir jāizvairās no pārmērīga valdības deficīta.

(2) Stabilitātes un izaugsmes pakts ir balstīts uz mērķi nodrošināt stabilas valdības finanses kā līdzekli, lai stiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un spēcīgai ilgtspējīgai izaugsmei, kas veicinātu nodarbinātību.

(3) Saskaņā ar Līguma 126. pantu pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kuru sīkāk precizē Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu [1] (kas ir Stabilitātes un izaugsmes pakta sastāvdaļa), paredz lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu. Līgumam pievienotajā Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ir paredzēti turpmāki noteikumi saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu. Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2009 [2] ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi un definīcijas minētā protokola piemērošanai.

(4) Ar Stabilitātes un izaugsmes pakta 2005. gada reformu tika meklētas iespējas uzlabot efektivitāti un ekonomisko pamatojumu, kā arī ilgstoši saglabāt valsts finanšu ilgtspējību. Tā mērķis bija jo īpaši nodrošināt, lai ekonomiskais un budžeta stāvoklis būtu pilnībā ņemts vērā visos pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras posmos. Tādējādi Stabilitātes un izaugsmes pakts kalpo par atbalstu valdības politikai, lai ātrāk atkal sasniegtu stabilu budžeta stāvokli, ņemot vērā situāciju ekonomikā.

(5) Līguma 126. panta 5. punktā noteikts, ka Komisija adresē Padomei atzinumu, ja Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv vai var rasties pārmērīgs budžeta deficīts. Ņēmusi vērā savu ziņojumu saskaņā ar 126. panta 3. punktu un Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu saskaņā ar 126. panta 4. punktu, Komisija ir secinājusi, ka Somijā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts. Tāpēc Komisija ir adresējusi Padomei šādu atzinumu par Somiju 2010. gada 15. jūnijā [3].

(6) Līguma 126. panta 6. punktā noteikts, ka, pirms tā, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, pieņem lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu, Padomei ir jāizskata jebkādi apsvērumi, ko var būt iesniegusi attiecīgā dalībvalsts. Somijas gadījumā šā vispārējā novērtējuma rezultātā ir pieņemti turpmāk izklāstītie secinājumi.

(7) Saskaņā ar datiem, ko Somijas iestādes paziņojušas 2010. gada aprīlī, bija plānots, ka vispārējās valdības deficīts Somijā sasniegs 4,1 % no IKP 2010. gadā, tādējādi pārsniedzot atsauces vērtību – 3 % no IKP. Lai gan trešajā papildbudžetā, ko Somijas Finanšu ministrija iesniedza parlamentā 2010. gada 14. maijā, norādīts, ka nodokļu ieņēmumi 2010. gadā varētu būt lielāki, nekā plānots, oficiāli tas nav mainījis deficīta mērķi. Plānotais deficīts nav bijis tuvu atsauces vērtībai 3 % no IKP, bet plānotais atsauces vērtības pārsniegums ir izņēmums Līgumā un Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētajā nozīmē. Tas jo īpaši ir ekonomikas nopietnas lejupslīdes rezultāts Līguma un Stabilitātes un izaugsmes pakta izpratnē. Turklāt plānoto atsauces vērtības pārsniegumu var uzskatīt par īslaicīgu. Saskaņā ar Komisijas dienestu 2010. gada pavasara prognozi deficīts 2011. gadā būs mazāks par atsauces vērtību, ja plānotā ekonomikas atgūšanās apstiprināsies. Līgumā minētais deficīta kritērijs nav izpildīts.

[1] OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.
[2] OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.
[3] Visi ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru saistītie dokumenti, kas attiecas uz Somiju, atrodami šādā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

(8) Saskaņā ar informāciju, ko Somijas iestādes paziņoja 2010. gada aprīlī, vispārējās valdības parāda kopapjoms vēl nepārsniedz atsauces vērtību 60 % no IKP, proti, tas ir 49,9 % no IKP 2010. gadā. Komisijas dienestu 2010. gada pavasara prognozē lēsts, ka parāda attiecība 2010. gadā būs 50,5 % no IKP un tā pieaugs līdz 54,9 % no IKP 2011. gadā, kas nepārsniedz atsauces vērtību 60 % no IKP. Līgumā minētais parāda kritērijs ir izpildīts.

(9) Gatavojot Padomes lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu atbilstīgi 126. panta 6. punktam, "būtiskos faktorus" saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 2. panta 4. punktu drīkst ņemt vērā tikai tad, ja vienlaikus ir pilnībā izpildīti divi nosacījumi, proti, ka deficīts joprojām saglabājas tuvu atsauces vērtībai un ka atsauces vērtība tiek pārsniegta tikai uz laiku. Somijas gadījumā šie abi nosacījumi nav izpildīti. Tāpēc šā lēmuma pieņemšanas gaitā nav ņemti vērā būtiskie faktori,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

No vispārējā novērtējuma izriet, ka Somijā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Somijas Republikai.

Briselē, 2010. gada 13. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNDERS

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 19. jūlijs)

par kopīgiem drošības mērķiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 7. pantam

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 4889)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/409/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīvu) [1] un jo īpaši tās 7. pantu,

ņemot vērā Eiropas Dzelzceļa aģentūras ieteikumu par kopīgo drošības mērķu pirmo kopumu, kas iesniegts Komisijai 2009. gada 18. septembrī,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK ir pakāpeniski jāievieš kopīgie drošības mērķi (*CST*), lai nodrošinātu augsta drošības līmeņa uzturēšanu un – pēc nepieciešamības un praktisko iespēju robežās – paaugstināšanu. Tiem jādod iespējas novērtēt drošības līmeni un operatoru sniegumu gan Savienības līmenī, gan dalībvalstīs.

(2) Direktīvas 2004/49/EK 3. panta e) punktā noteikts, ka kopīgie drošības mērķi (*CST*) nozīmē drošības līmeņus, kas vismaz jāsasniedz dažādām dzelzceļu sistēmas daļām (piemēram, parasto dzelzceļu sistēmai, ātrgaitas dzelzceļu sistēmai, gariem dzelzceļa tuneļiem vai dzelzceļa līnijām, ko izmanto tikai kravu transportam) un sistēmai kopumā un ko nosaka ar pieņemama riska kritērijiem. Taču Komisijas 2009. gada 5. jūnija Lēmuma 2009/460/EK par kopīgas drošības metodes pieņemšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 6. pantā minēto drošības mērķu sasniegšanas novērtēšanai [2] 7. apsvērumā ir noteikts, ka, tā kā nav pieejami saskaņoti un ticami dati par dažādās dalībvalstīs darbojošos dzelzceļa sistēmas daļu drošumu, *CST* pirmo kopumu nav iespējams izstrādāt attiecībā uz dzelzceļa sistēmas daļām (kā parasto dzelzceļu sistēma, ātrgaitas dzelzceļu sistēma, garie dzelzceļa tuneļi vai dzelzceļa līnijas, ko izmanto tikai kravu transportam).

(3) Direktīvas 2004/49/EK 7. panta 3. punktā ir noteikts, ka pirmā kopīgo drošības mērķu kopuma pamatā ir jābūt dalībvalstu dzelzceļa sistēmu esošajiem mērķiem un drošības raksturlielumiem. Saskaņā ar Lēmumā 2009/460/EK noteikto metodiku pirmais *CST* kopums jābalsta uz nacionālajām atsauces vērtībām (*NRV*). *Eurostat* to ir aprēķinājis par 2004.–2007. gada laikposmu, izmantojot datu virknes, kas balstās uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 91/2003 par dzelzceļa transporta statistiku [3], un iesniedzis 2009. gada 6. martā. Katrai riska kategorijai maksimāli pieļaujamajam riska līmenim dalībvalstij ir jābūt 1) *NRV*, ja *NRV* ir mazāka vai vienāda ar attiecīgo *CST*, vai 2) *CST*, ja *NRV* ir lielāka par attiecīgo *CST*, saskaņā ar Lēmuma 2009/460/EK pielikuma 3. iedaļu.

(4) Pirmais *CST* kopums uzskatāms par procesa pirmo posmu. Ar šo pirmo kopumu tiek ieviests saskaņots un pārredzams satvars Eiropas dzelzceļu drošuma efektīvai uzraudzībai un uzturēšanai.

(5) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Direktīvas 2004/49/EK 27. panta 1. punktā minētā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un definīcijas

Šajā lēmumā noteiktas kopīgo drošības mērķu pirmā kopuma vērtības, kas balstītas uz nacionālajām atsauces vērtībām, atbilstīgi Direktīvas 2004/49/EK 7. panta 3. punktam un Lēmumā 2009/460/EK noteiktajai metodikai.

[1] OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.
[2] OV L 150, 13.6.2009., 11. lpp.
[3] OV L 14, 21.1.2003., 1. lpp.

Šajā lēmumā tiek piemērotas Direktīvas 2004/49/EK, Regulas (EK) Nr. 91/2003 un Lēmuma 2009/460/EK definīcijas.

2. pants

Nacionālās atsauces vērtības

Nacionālās atsauces vērtības dalībvalstīm dažādās riska kategorijās ir noteiktas pielikuma 1. iedaļas 1.1.–1.6. punktā.

3. pants

Kopīgie drošības mērķi

Kopīgo drošības mērķu pirmais kopums dažādās riska kategorijās ir noteikts pielikuma 2. iedaļā.

4. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 19. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Siim KALLAS

PIELIKUMS

1. **Nacionālās atsauces vērtības (*NRV*)**

1.1. *Pasažieru riska* NRV *(*NRV *1.1 un* NRV *1.2)*

Dalībvalsts	*NRV* 1.1 (× 10^{-9}) (*)	*NRV* 1.2 (× 10^{-9}) (**)
Beļģija (BE)	53,60	0,456
Bulgārija (BG)	250,00	2,01
Čehija (CZ)	40,60	0,688
Dānija (DK)	7,55	0,0903
Vācija (DE)	10,90	0,11
Igaunija (EE)	50,20	0,426
Īrija (IE)	6,22	0,0623
Grieķija (EL)	54,00	0,485
Spānija (ES)	40,90	0,391
Francija (FR)	21,90	0,109
Itālija (IT)	55,00	0,363
Latvija (LV)	50,20	0,426
Lietuva (LT)	88,60	0,683
Luksemburga (LU)	28,80	0,225
Ungārija (HU)	250,00	2,01
Nīderlande (NL)	11,70	0,0941
Austrija (AT)	29,00	0,335
Polija (PL)	127,00	0,939
Portugāle (PT)	33,90	0,267
Rumānija (RO)	250,00	2,01
Slovēnija (SI)	11,80	0,175
Slovākija (SK)	17,70	0,275
Somija (FI)	26,80	0,248
Zviedrija (SE)	5,70	0,0557
Apvienotā Karaliste (UK)	6,22	0,0623

(*) *NRV* 1.1 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto pasažieru nāves gadījumu un svērtu smagu miesas bojājumu *(FWSI)* skaits gadā / pasažieru vilcienkilometru skaits gadā. Pasažieru vilcienkilometrs te ir domāts kā satiksmes mērvienība, kas attiecas tikai uz pasažieru vilcieniem.

(**) *NRV* 1.2 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto pasažieru *FWSI* skaits gadā/pasažierkilometru skaits gadā.

(*) un (**) piezīmē *FWSI* ir domāti Lēmuma 2009/460/EK 3. panta d) punktā definētajā nozīmē.

1.2. *Darbinieku riska* NRV *(*NRV *2)*

Dalībvalsts	*NRV* 2 (× 10^{-9}) (*)
Beļģija (BE)	21,10
Bulgārija (BG)	11,00
Čehija (CZ)	17,40
Dānija (DK)	9,10
Vācija (DE)	13,30
Igaunija (EE)	17,00
Īrija (IE)	8,33
Grieķija (EL)	77,90
Spānija (ES)	8,33
Francija (FR)	6,68
Itālija (IT)	22,50
Latvija (LV)	55,10
Lietuva (LT)	36,90
Luksemburga (LU)	13,70
Ungārija (HU)	11,90
Nīderlande (NL)	6,69
Austrija (AT)	25,40
Polija (PL)	18,60
Portugāle (PT)	76,00
Rumānija (RO)	11,00
Slovēnija (SI)	31,00
Slovākija (SK)	1,50
Somija (FI)	8,28
Zviedrija (SE)	3,76
Apvienotā Karaliste (UK)	8,33

(*) *NRV* 2 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto darbinieku *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā. *FWSI* te ir domāti Lēmuma 2009/460/EK 3. panta d) punktā definētajā nozīmē.

1.3. *Pārbrauktuvju lietotāju riska* NRV *(*NRV *3.1 un* NRV *3.2)*

Dalībvalsts	*NRV* 3.1 (× 10^{-9}) (*)	*NRV* 3.2 (**)
Beļģija (BE)	143,0	n. p.
Bulgārija (BG)	124,0	n. p.
Čehija (CZ)	302,0	n. p.
Dānija (DK)	55,9	n. p.
Vācija (DE)	69,9	n. p.
Igaunija (EE)	168,0	n. p.
Īrija (IE)	31,4	n. p.
Grieķija (EL)	743,0	n. p.
Spānija (ES)	131,0	n. p.
Francija (FR)	78,9	n. p.
Itālija (IT)	50,7	n. p.
Latvija (LV)	240,0	n. p.
Lietuva (LT)	530,0	n. p.
Luksemburga (LU)	97,3	n. p.
Ungārija (HU)	244,0	n. p.
Nīderlande (NL)	128,0	n. p.
Austrija (AT)	181,0	n. p.
Polija (PL)	264,0	n. p.
Portugāle (PT)	508,0	n. p.
Rumānija (RO)	124,0	n. p.
Slovēnija (SI)	365,0	n. p.
Slovākija (SK)	249,0	n. p.
Somija (FI)	151,0	n. p.
Zviedrija (SE)	74,2	n. p.
Apvienotā Karaliste (UK)	23,0	n. p.

(*) *NRV* 3.1 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto pārbrauktuvju lietotāju *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā.

(**) *NRV* 3.2 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto pārbrauktuvju lietotāju *FWSI* skaits gadā/[(vilcienkilometru skaits gadā × pārbrauktuvju skaits)/sliežu ceļu kilometri]. Datiem par pārbrauktuvju skaitu un sliežu ceļu kilometriem datu iegūšanas brīdī nebija pietiekamas ticamības (vairums dalībvalstu sliežu ceļu kilometru vietā iesniedza kopīgo drošības indikatoru *(CSI)* datus par līniju kilometriem).

(*) un (**) piezīmē *FWSI* ir domāti Lēmuma 2009/460/EK 3. panta d) punktā definētajā nozīmē.

1.4. *"Citu" personu riska* NRV *(*NRV *4)*

Dalībvalsts	*NRV* 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Beļģija (BE)	1,90
Bulgārija (BG)	6,45
Čehija (CZ)	5,28
Dānija (DK)	10,30
Vācija (DE)	4,41
Igaunija (EE)	18,50
Īrija (IE)	6,98
Grieķija (EL)	6,45
Spānija (ES)	4,93
Francija (FR)	6,98
Itālija (IT)	6,98
Latvija (LV)	18,50
Lietuva (LT)	18,50
Luksemburga (LU)	4,43
Ungārija (HU)	6,45
Nīderlande (NL)	3,16
Austrija (AT)	14,20
Polija (PL)	18,50
Portugāle (PT)	4,93
Rumānija (RO)	6,45
Slovēnija (SI)	7,14
Slovākija (SK)	5,28
Somija (FI)	10,30
Zviedrija (SE)	10,30
Apvienotā Karaliste (UK)	6,98

(*) *NRV* 4 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto kategorijas "Citi" personu *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā. *FWSI* te ir domāti Lēmuma 2009/460/EK 3. panta d) punktā definētajā nozīmē.

1.5. *Dzelzceļa teritorijai nepiederošo personu riska* NRV *(*NRV *5)*

Dalībvalsts	*NRV* 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Beļģija (BE)	75,5
Bulgārija (BG)	190,0
Čehija (CZ)	657,0
Dānija (DK)	134,0
Vācija (DE)	106,0
Igaunija (EE)	1 850,0
Īrija (IE)	94,7
Grieķija (EL)	906,0
Spānija (ES)	184,0
Francija (FR)	69,7
Itālija (IT)	122,0
Latvija (LV)	1 520,0
Lietuva (LT)	2 030,0
Luksemburga (LU)	83,7
Ungārija (HU)	534,0
Nīderlande (NL)	28,2
Austrija (AT)	117,0
Polija (PL)	1 110,0
Portugāle (PT)	948,0
Rumānija (RO)	190,0
Slovēnija (SI)	273,0
Slovākija (SK)	477,0
Somija (FI)	294,0
Zviedrija (SE)	98,1
Apvienotā Karaliste (UK)	94,7

(*) *NRV* 5 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto dzelzceļa teritorijai nepiederošo personu *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā. *FWSI* te ir domāti Lēmuma 2009/460/EK 3. panta d) punktā definētajā nozīmē.

1.6. *Sabiedriskā riska* NRV *(*NRV *6)*

Dalībvalsts	*NRV* 6 (× 10^{-9}) (*)
Beļģija (BE)	273,0
Bulgārija (BG)	364,0
Čehija (CZ)	1 010,0
Dānija (DK)	218,0
Vācija (DE)	206,0
Igaunija (EE)	2 320,0
Īrija (IE)	131,0
Grieķija (EL)	1 820,0
Spānija (ES)	351,0
Francija (FR)	179,0
Itālija (IT)	235,0
Latvija (LV)	1 850,0
Lietuva (LT)	2 510,0
Luksemburga (LU)	219,0
Ungārija (HU)	1 000,0
Nīderlande (NL)	166,0
Austrija (AT)	354,0
Polija (PL)	1 530,0
Portugāle (PT)	1 510,0
Rumānija (RO)	364,0
Slovēnija (SI)	697,0
Slovākija (SK)	740,0
Somija (FI)	461,0
Zviedrija (SE)	188,0
Apvienotā Karaliste (UK)	131,0

(*) *NRV* 6 ir izteiktas kā: nopietnu negadījumu izraisīto *FWSI* kopskaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā. *FWSI* kopskaits te ir domāts kā visu pārējo *NRV* aprēķināšanai izmantoto *FWSI* summa.

2. ***CST* pirmajam kopumam piešķirtās vērtības**

Riska kategorija	*CST* vērtība ($\times 10^{-9}$)		Mērvienības
Pasažieru risks	*CST* 1.1	250,0	Nopietnu negadījumu izraisīto pasažieru *FWSI* skaits gadā/pasažieru vilcienkilometru skaits gadā
	CST 1.2	2,01	Nopietnu negadījumu izraisīto pasažieru *FWSI* skaits gadā/pasažierkilometru skaits gadā
Darbinieku risks	*CST* 2	77,9	Nopietnu negadījumu izraisīto darbinieku *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā
Pārbrauktuvju lietotāju risks	*CST* 3.1	743,0	Nopietnu negadījumu izraisīto pārbrauktuvju lietotāju *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā
	CST 3.2	n. p. (*)	Nopietnu negadījumu izraisīto pārbrauktuvju lietotāju *FWSI* skaits gadā/[(vilcienkilometru skaits gadā × pārbrauktuvju skaits)/sliežu ceļu kilometri]
"Citu" risks	*CST* 4	18,5	Nopietnu negadījumu izraisīto kategorijas "Citi" personu *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā
Dzelzceļa teritorijai nepiederošo personu risks	*CST* 5	2 030,0	Nopietnu negadījumu izraisīto dzelzceļa teritorijai nepiederošo personu *FWSI* skaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā
Visas sabiedrības risks	*CST* 6	2 510,0	Nopietnu negadījumu izraisīto *FWSI* kopskaits gadā/vilcienkilometru skaits gadā

(*) Datiem par pārbrauktuvju skaitu un sliežu ceļu kilometriem, kas ir vajadzīgi *CST* aprēķināšanai, datu iegūšanas brīdī nebija pietiekamas ticamības (piem., vairums dalībvalstu sliežu ceļu kilometru vietā ziņoja par līniju kilometriem utt.).

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 388/2010/ES (2010. gada 7. jūlijs), ar kuru paredz makrofinansiālo palīdzību Ukrainai

("Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" L 179, 2010. gada 14. jūlijs)

Uz vāka un 1. lappusē lēmuma virsrakstā:

tekstu: "Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 388/2010/ES …"

lasīt šādi: "Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 646/2010/ES …".

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

***EUR-Lex* (http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV